

Understøttelsen, der gives Arbejdere paa mindst 16 Aar, som er i Trang paa Grund af Arbejdsløshed, udgør ved fuldstændig Arbejdsløshed for enlige 60 % af den normale Fortjeneste, for Forsørgere 70 %. Samtidig er der fastsat en Række Maximalbeløb, saaledes i de dyreste Kommuner for enlige 5 Fr. og for Forsørgere med henholdsvis 1 og 4 at forsørge, henholdsvis 8 og 10 Fr. pr. Dag. Sammen med eventuel frivillig Forsikring maa Understøttelsen ikke udgøre over 80 % af Lønnen for enlige og 90 % for Forsørgere.

Understøttelsen kan kun efter særlig Ansøgning strækkes udover 150 Arbejdsdage i et Aar.

Igangsættelse af Arbejder.

Ved 3 Forbundsraadsbeslutninger af 1919 og 1920 er bevilget ialt 50 Mill. Fr. Bidrag til Arbejder og 12 Mill. Fr. Laan til Boligbyggeri og til Nødarbejder. Kantonerne skal som Regel give mindst samme Beløb. Ved Hjælp af 27 Mill. Fr. Bidrag og 10 Mill. Fr. Laan af disse Bevillinger fra Forbundet er det lykkedes at faa Bygearbejder til en Overslagssum af 184 Mill. Fr. og andre Arbejder — Jordforbedring, Vandløbsreguleringer, Udnyttelse af Vandkraft, Gade- og Broarbejder, offentlige Bygninger, Istandsættelse af Hoteller — til 61½ Mill. Fr. i Gang.

I Februar og April 1921 bevilgede Forbundet yderligere 20 Mill. Fr. og i Juni stillede Forslag om en Bevilling paa 15 Mill. Fr.

Man har gjort den Erfaring, at det kan være farligt at bevilge for mange Penge paa en Gang, da der derved kan opstaa Mangel paa Arbejdere i visse Byggefag. Den Merudgift, som Nødarbejdsforetagender paadrager sig ved Anvendelse af uøvet Arbejdskraft, dækkes halvt ved særlige Tilskud (Minderleistungsbeiträge). Der er givet en særlig Bevilling paa 1½ Mill. Fr. til Beskæftigelse af „intellektuelle Arbejdsløse“ ved geologiske Undersøgelser m. m.

Flytning af den militære Tjenestetid.

Det er bleven tilladt unge Arbejdsløse at aftjene deres Værnepligt i Efteraaret 1921 i Stedet for i 1922.

Undervisning af Arbejdsløse.

En Henstilling herom fra Forbundet er taget til Følge næsten overalt. Særlig er der oprettet Kursus i Husholdningsfag for Kvinder.

Lovenes Virkninger, Fremtidsudsigter.

Det danske Gesandtskab i Bern udtaler herom: „at den her stedfindende Fordeling af saavel Arbejde som af Udgifter mellem Federationen, Kantonerne og Kommunerne vel medfører forholdsvis store administrative Udgifter, men samtidig bevirker, at Understøttelser kun gives i absolut nødvendige Tilfælde, og at der ved Overslag og Udførelse af Nødsarbejder vises stor Økonomi. Særlig Misbrug af Understøttelser finder derfor ikke Sted, hvilket ogsaa kan ses af det store Antal Arbejdsløse, der ikke har Understøttelse, hvorimod der klages over, at de med Nødsarbejderne beskæftigede Arbejdere ikke udviser tilstrækkelig Iver og stadig besværer sig over Betalingsvilkaarene, der tillige ikke er fastsat ensartet indenfor de forskellige Kantoner. Grunden hertil maa dog noget søges i, at de Arbejdsløse her ofte arbejder udenfor deres Fag og udenfor deres Opholdskommune, hvorved Spørgsmaal opstaar om Refusion af Rejseudgifter og Maaltider.

Alle ser meget sort paa Fremtiden, og en stadig Forøgelse af Arbejdsløsheden forventes. „Les Fonds de Chômage“ vil snart være opbrugt, og Kantonerne har allerede maattet binde saa store Summer i Understøttelser og Nødsarbejder, at det er et Spørgsmaal, hvorlænge deres Budgetter kan holde. Man paatænker derfor en Reduktion af de nugældende Understøttelser, hvilket naturligvis mødes med stærk Protest fra socialdemokratisk Side, men menes at ville blive gennemført. Fra Agrarpartiets Side hævdes, at Grunden til Krisen maa søges i, at der har fundet en Overindustrialisering Sted, hvori der nu maa ryddes op ved skærpene Næringsbestemmelser. Ihvorvel der maa siges at ligge noget til Grund herfor, er det dog ikke sandsynligt, at man vil gaa med til at søge dette Spørgsmaal ordnet ad Lovgivningens Vej, og derved yderligere hæmme det private Initiativ i Industrien.